

Motorozunk is

Szerző Alvaro

Alvaro pár napja.

Mennyi képet bír a fórummotor? Na mindegy, bepróbálkozok :D Copypaste ide: Akkor most magyarul is... hogy hogyan kötöttünk ki pont ott, ahol :D Lesz rengeteg kép, majd biztos megugat a moderátúra, vagy ilyesmi... szóval az alapszituáció: Menjünk, nézzünk hegyeket Ausztriában, mondjuk a... Faaker See-nél. Meg a Hohe Wandot is, mert vicces. Meg a Hundertwasser-templomot is Bärnbachban, mert egy hülye idegenvezető miatt nem láttuk, aki inkább tecsózni vitte el a jónépet. Igaz, azok szavazták meg. Pedig akkor mehetek volna Budaörsre is, közelebb van, és ugyanazt kapják ott is :omg: Finomítás: Autópálya nélkül, abból kaptunk eleget Szlovéniában. Meg látni is kéne valamit az országból, amin átvágunk. Na jó, így nem biztos, hogy odaérünk, az ajánlott szállás úgyis foglalt - hát majd alszunk valahol, ameddig eljutunk. És ott is kevergünk még motorral, mert jó ugyan a gyalogtúra, de ez mégis hiányzott... Első állomásnak pedig a Halál-portát választottuk Fertőrákoson. Hm, halál, fertő, rák... aztán a hirdetés: csendes, nyugodt környezet, szép kert, nagy udvar... egész beleestünk az ötletbe :D Egyikünk se járt még sose a Fertő-tónál, ideje volt bepótolni. Odafele a lassan szokásossá váló Bakony-átszelő utat választottuk, a Bodajk-Zirc-Bakonybél-Pápa vonalon. Már arra is szép a táj, és az utak is normálisan járhatók... egy bajom a Bakonnyal, ugye, hogy képen valahogy sose mutat úgy, mint élőben... össze majd teszek még egy kísérlet a színek megfogására, mondjuk egy bakonybéli nyugalmas szállással (meg van egy haverunk Bakonyoszlópon is, ráfér egy látogatás). Az se volt egy utolsó látvány, ahogy Balf után a fák közül kiérve egyszer csak elénk tárult a Fertő hatalmas nádtengere... És Halálék csendes, szép kertje és nagy udvara (egyébként a Halál lánya fogadott minket, tiszta Terry Pratchett :D): Fürödtünk a tóban persze, remek időnk volt, a víz is jó (csak az iszap volt elég hideg), fölzavartunk egy csomó békát odafele, meg szedtünk almát az út menti fákról (szerintem zseniális ötlet volt a nádas közepére almafákat ültetni). És aludtunk, mint akit agyonvertek. A másnap, az nem indult zökkenőmentesen. Lovaink a motorkedvelő szomszédnál aludtak, egy kis kerti üldögélés után előszedtük őket, és nekivágtunk a tájnak újra, először Sopronig. Ott keresgeltünk kutat, ami marhaság volt, mert nem sokkal később a főút mentén volt több is, csak azokat nem találtam meg előre a neten :D Na mindegy, ha már elcsesztünk rá némi időt (közben összefutottunk az első Hyo-s emberrel, némileg apatikus volt a tag), a határ után az első körforgóban el is keveredtünk egymástól, telefon, ki melyik faluban is van (közben álltam meg betonkordon hézagában, amit egy régen volt iparvágánynak hagytak ki, és fordultam rá onnan négysávos út túlfelére :D), szóval dél elmúlt, mire egyáltalán az első látnivalóhoz eljutottunk... de az odaút kárpótolt, meg a látvány fentről, és a csúcstűi, meg a csúcskristály is. Teppik most megerősítette, hogy az egy fizetős út, de amikor mi mentünk, nem volt a bódében senki, se persely nem lógott kint az út mentén... na mindegy, a szándék megvolt... (Na ide nem másztunk ki, talán majd egyszer...) Meg még egy kis templom még az odaútról, azt se tudom, melyik faluból (északról kerültük ki Wiener Neustadtot): Hihetetlen kavargással és térképezéssel jutottunk ki a Grazba vezető 54-es útra. Még a végén megérjük, hogy szerezzek egy GPS-t :think: Vagy belejőjnek a térképezésbe :D Sajna az nem egyszerű a hihetetlenül aprófalvas településszerkezet miatt: nevek százait kéne fejből vágnom, ha nem akarnék folyton megállni minden faluban meg kereszteződésben... az utak mindenesetre jók voltak. És mindig faluba futottak, a főutak is. Ezen felül minden teletűzdelve 70-es táblával, amik sokszor a falvakra is érvényesek, meg feloldótáblákkal. Ezeket kihasználva egész jó fogyasztási átlagokat lehet csinálni ezeken az utakon :) Hamar megfogtuk az első kanyargós szakaszt is Aspang-Markt környékén, az első U kanyar volt meglepő, a többire már számítottunk :D Gazon keresztülvergődni nem volt vicces, bár ott elég kevésszer tévedtünk el, igazából sétagalopp volt Budapesthez képest, azért lámpából sok volt, és a forgalom is elég sűrű (délután 4 fele jártunk ekkor). Itt már kezdett világossá válni, hogy az eredeti úticélt nem fogjuk meg aznap, de sebj, Bärnbach befelé, a hön áhított templomával. Ebből persze szálláskeresés lett, shr már elég fáradt volt, és meg nem akartam sötétben keresgélni... sebj, egy másik fél óra fel-alá rohangászás lett ebből is. Végül egy ott futó emberke ajánlata alapján ott is hagytuk a kisvárost (aminek a közepe egy nagy körforgalom, amit viszont épp felújítottak, és ezért az egyik ága teljesen le volt zárva, kettészelve a települést, mi az egyiken, a templom a másikon), a 45 euró/fő/éj kicsit sem hangzott biztatónak, akármilyen kedves is volt a kávéházi pultoshölgy, hogy feltelefonálta őket. Szóval a következő célpont egy fura nevű falu volt, Maria Lankowitz, ahol persze minden nő Maria, vagy legalábbis nem kaphat vendéglátós hivatalt, ha nem az. Íme a hely, amit fogtunk: És egy kis esti séta, végre megkönnyebbülve: Aztán egy reggeli: Délelőtt a környékbéli falvakon keresztül dombtetőkre kanyargó kis utakat jártuk be, tehenes-traktoros, fenyves környezetben. Nagyon szép volt, ahol leláttunk a völgyekbe, az erdőben akadt 2 szem apró eper meg egy csomó málna, patak csobogott, tiszta idill, a tehenek persze nem lilák... kötelező képek motorokkal, egyesek utálják... És még a traktortalálkozóra is elértünk (iagazából ezt is céloztuk meg, gondolván hogy vicces, meg úgyis rajta volt a plakáton, hogy traktor nélkül is szívesen látnak): Külön kiemelve a traktor utánfutójában (vagy mi a fene ez, kereke az nincs...) kistraktossal játszó gyerekek :D Meg az itteni völgy, az elmaradhatatlan tehenekkel: Próbáltunk őket követni egy kicsit, de egyesben nem bírtam ilyen lassan menni Teresával... A népek meg azt hitték meg akarjuk előzni őket, de hát mi csak szórakoztunk egy kicsit... Egy kicsit nagyobb kört is terveztünk aznapra, lehetőleg kacsaringós főutakból, a 70-78-77 hármast néztem ki a térképen, amik egy kört alkottak, a 77-es a Gaberl csúccsal kellemes befejezése lenne ennek. Neki is vágtunk, és nem bántuk meg, a táj az fantasztikus volt, főleg a 77-esen, ami úgy tűnt, sokkal inkább szól a turistáknak, mint a muszáj-forgalomnak. Az utak általában kiválóan voltak itt is, ezért volt kirívó az 70-78-as találkozási körül pár kilométeren félig fölszedett és rücskös vacakkal kiöntött egyik sáv (naná hogy a mienk), meg a repedésjavító kátránycsíkok, amik szép simák, viszont csúsznak mint a hétszentség. A táj persze fantasztikus. A 70-es mentén: A 70-es és a 78-as találkozásánál, és a 77-esen: Közben ettünk is, tankoltunk is a 78-ason, ami nem volt olyan jó kanyargós, mint a másik kettő, de legalább volt rajta alagút (de milyen hideg!) Meg a Gaberlen is, mikor fölértünk, csúcstűt, csúcslátást, csúcslévest... a kilátás fentről nem is volt olyan szép, mint az út mentén. Viszont volt parkoló, sok motorossal. Volt egy nagyon érdekes motor: Na, ezt nem tudom micsoda.

Viszont volt az oldalán mankótartó. A többi először föl se tűnt, viszont majd' leesett az állam, mikor megláttam a tulaját, egy szakállas, féllábú fickót. Elismeréssel adózom neki. Láttuk aztán indulni is, valami fura rudazattal kezelte a váltót. Volt másik F650 is: Aztán pedig mi is legurultunk a hegyről, a másik oldal se nézett ki rosszul: Végül pedig még egy kis kitérő, Bärnbach másik bejáratán át (a 77-es és Köflach felől, közben sétálóutcat is fogtunk, shit happens...). A templom és az ő kertje (ránézésre) mindenféle vallásokat szimbolizáló kapukkal: És a világháborús halottak emlékének is adóznak itt. Nem rejtik őket véka alá, hiába nem divatosak: De ez szerintem így is van rendjén. Maradt még másnap az utolsó reggeli séta indulás előtt: (nicsak, csak nem még egy világháborús emlékfal?)

És a helyi állatok, egy ismeretlen apropójú nyúl, meg a fogadósék öreg, sánta, szomorú pofájú farkaskutyája: Végül pedig az utolsó bärnbach-i megállónk, ezúttal szökőkutaztunk: A hazaút nyugisan telt, Grazot elkerültük délről mindenféle falvakon át, ott is kanyargott az út, alig tévedtünk el, az út viszont itt nem volt hibátlan. Ellenben azt azonnal megéreztem, amikor a magyar oldalon a 8-ason találtuk magunkat, és valahogy elmaradtak a kanyarok... ezen állapot elől Márkónál visszamenekültünk a Bakonyba, majd Bodajk-Söréd-Lovasberény felől értünk haza, elég korán ahhoz, hogy aznap még feldolgozzam a képeket... Fogyasztási adatok (motoronként 3 tankolás, egy odafele, egy a 78-ason, egy miután hazaértünk) - Teresa: 2.59l/100km, 2.84l/100km, 2.55l/100km (az idei legjobbam) Ciliegia: 2.82l/100km, 2.89l/100km, 2.83l/100km Jól látszik a számokon az autópályák teljes hiánya, egyetlen megveszekedett métert sem tettünk meg rajtuk :D